

Misjonshilsen

120 år

– med kunnskap om Jesus til hele verden

Organ for Lærernes Misjonsforbund

Nr 5-2023 Oktober

119 årgang

Årstema 2023:
Glede og fellesskap

Lærernes Misjonsforbund

Kontor- og postadresse:
Gjennestadtunet 85
3160 STOKKE
Tlf. 41046934

Misjonshilsen:

Utgiver: LMF
Redaktør/layout:
Inger Marie A. Oppegård

Trykkeri:
Erik Tanche Nilsen AS,
Skien

Adresseendringer
og stoff til bladet
sendes til LMFs kontor.

Medlemskontigent:

Enkeltmedlem: kr 500.-
Ekteparmedlem: kr 700.-
Studentmedlem: kr 250.-

LMFs kontonummer: 3000 15 38094

Vi gir bl.a. støtte til
13 misjonærlønninger
i disse organisasjonene:
NMS (4), NLM (4),
Normisjon (3),
Frikirken (2)

Frister for stoff til Misjonshilsen :
MH1/24: 10. desember
MH 2/24: 22. februar
MH 3/24: 08. april

Forside:
Anne-Lise Bakken

Innhold

Bibeltid på Sommermøtet del 2	4-7
Bønnestund	8
Nytt fra våre utsendinger	9-10
Nytt fra Pere-prosjektet i Kamerun	11
Anne Storstein Haug takker for støtten	12
Nytt fra utsendingene våre	13-17,22-24
Adresseliste over utsendinger	18-20
Å være kristen elev i dag	26
Fra min skolehverdag	27
Fra daglig leder	29

Daglig leder:
Inger Marie A. Oppegård
tlf: 41046934

Epost:
laermisj@laermisj.no

Landsstyreleder:
Anne -Lise Bakken
Tone Bakkens veg 8
3891 Høydalsmo
alba58@online.no
Tlf: 90248369

Informasjonsmedarbeider:
Oddrun Flaatt Amundsen
oddrun@laermisj.no

Facebook:
Lærernes Misjonsforbund

Nettside:
www.lmisj.no

Vippsnr:
104032

“Glede og fellesskap i 2023”

Vi har snart lagt bak oss et LMF-år med tema «Glede og fellesskap». Det har vært et år med mye glede i LMF-sammenheng, og jeg har fått hilst på nye og gamle LMF-ere dette året. Misjonsfolket er en familie, og man gjenopptar bekjentskaper og vennskap, selv om det er gått over 40 år siden man møttes. Det har vært flere slike sterke møter dette året, for vi er et fellesskap i Kristus.

Julen er en høytid som mange ser fram til. En høytid hvor glede og fellesskap er i fokus. Det er dessverre ikke alle som gleder seg til denne høytiden. De har ikke fellesskap, eller omstendigheter rundt seg som gjør dem glade. Enten fordi de er alene i sin egen stue, eller de kan være sammen med andre, men allikevel føle seg ensomme. Noen er rammet av sykdom, noen har mistet et kjært familiemedlem eller en venn, noen har skilt lag, mistet arbeidet eller har måttet flytte.

Vi er ikke alene. Gud ønsker å fylle hjertene våre med glede og gir oss løfter. *For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Herreveldet er lagt på hans skulder, og hans navn skal være: Underfull Rådgi- iver, Veldig Gud, Evig Far og Fredsfyrste.* Jes. 9, 6. Ja, alt dette er Han for oss.

Om du ikke synger selv, så bruk litt tid på å høre på de kjære julesangene som er så fylt opp med fryd og glede.

Glade jul, - gled deg hver sjel Han har frelst.

*Et barn er født i Betlehem,
nå gleder seg Jerusalem.*

Jeg er så glad hver julekveld.

Jeg synger julekvad, jeg er så glad så glad!

*Å kom nå med lovsang, - Syng englehæ- terer, syng
med salig jubel!*

Kan du flere julesanger med jubel og glede i?

Gleden over denne gaven, Kristus, som Gud gav verden, kan ingen ta fra oss, selv om vi opplever vanskelige tider. Vi kan lytte til, eller syng disse sangene med hjertet og love Gud for det store offer han gjorde for oss.

LEDER

Anne- Lise Bakken

Gleden i Jesus vil vi dele med hverandre og hele verden

Jeg kommer til dere med bud om en stor glede, en glede for hele folket. I denne setningen fra Luk.2, ligger hele årstemaet vårt. En stor glede, og den er ikke bare for meg, men for hele folket. Det gir fellesskap.

Og denne gleden, at Kristus er verdens frelser, er det vi i LMF er med på å dele med hverandre og bringe videre til hele verden gjennom vårt felles misjonsarbeid.

*«Og glade med song dei helsar
sin broder i himmelhall,
som kom og vart heimsens Frelsar
som barn i ein vesal stall.»*

Glede og fellesskap del 2

Bibeltime på Sommermøtet ved Po Chu Grønvold

3. GLEDE I KRISTENT FELLESSKAP

Vi kan finne de fleste referansene i Paulus' brev f.eks. 1 Kor 16.17, Fil 2.1-2, 28-29, 4.10, 2 Tim 1.4. Jeg vil presentere 4 observasjoner. Som før vil jeg kun kommentere enkelte tekster.

3.1. Gled deg over å se trosfeller og medarbeidere.

Paulus ville gjerne møte de kristne i Roma som han aldri hadde møtt. *Da kan jeg, om Gud vil, komme til dere med glede og få hvile ut sammen med dere.* Rom 15:32.

Paulus har bedt de kristne i Roma om å streve sammen med ham i bønn for tre svært alvorlige forespørsler om hans kommende reise til Jerusalem Rom 15.30-32. Han skulle dit for å levere økonomisk hjelp gitt av ikke-jødiske kristne Rom. 15.22-25. Hans første anmodning var at han skulle bli utfridd fra de jødiske religiøse lederne som ønsket å drepe ham. Hans andre anmodning var at gaven han kom med, ville bli mottatt av de jødiske kristne. Hans tredje anmodning var at han kunne komme til sine troende i Roma med glede og få hvile ut sammen med dem. I følge slutten av Apostlenes gjerninger ble denne bønnen til Paulus oppfylt på en forbausende måte, han reiste til Roma som fange. Guds veier er utenfor vår fatteevne.

Etter de fire første årene i Hong Kong som misjonær sammen med mannen min, reiste vi tilbake til Norge for et års hjemme-opphold. Jeg besøkte NMS sine misjonsgrupper, skoler, menigheter, leirer, og deltok på lokale og regionale møter for å dele med misjonsvenner om arbeidet mitt eller NMS sitt arbeid i Hong Kong og Kina.

På et misjonsmøte i Vestre Aker Menighetshus, skjedde det noe jeg aldri vil glemme. Jeg var taleren den kvelden. Før møtet begynte, kom en gammel kvinne til meg. Jeg kjente henne ikke, men hun så veldig glad ut da hun så meg. Hun sa stolt til meg: "Jeg har bedt for Kina i mange år." Jeg spurte henne: "Har du vært i Kina?" Hun sa: "Nei." Svaret hennes overrasket meg fordi jeg tenkte: "Hvorfor elsker hun kinesere så mye og ber for dem, mennesker hun aldri har møtt?" Den kvelden tenkte jeg på den kvinnen, og til slutt forsto jeg hvorfor hun var så glad for å se meg. Hun var glad fordi hun så at Herren gjorde store ting i Kina. Hennes bønner ble besvart. Hun så frukten av misjonen, som hun hadde engasjert seg i.

Kjærlighet for mennesker som du aldri har møtt er, spesiell kjærlighet. Dere elsker kinesere, japanere eller thaier fordi Gud elsker dem. Dere elsker det Gud

elsker.

Paulus gledet seg over å se sine medarbeidere 1 Kor 16.17. Jeg er glad for at Stefanus, Fortunatus og Akaikos er kommet. De har oppveid savnet av dere. 1 Kor 16.17. Hvem var disse mennene? Dette verset forteller oss at de kom fra Korint for å besøke Paulus i Efesos. Hvorfor gledet Paulus seg over deres komme? Paulus så ut til å mene at han virkelig hadde savnet korinterne etter å ha reist fra de. Å kunne tilbringe tid med disse besøkende fra Korint, hadde hjulpet med den tristheten over å være skilt fra dem. Filippene vil glede seg over å se Epafroditus Fil 2.28-29.

Hvem er Epafroditus? Han kan ha vært leder i kirken i Filippi. Han hadde tjent Paulus ved mange anledninger, spesielt under hans kritiske tid i romersk husarrest. Han brakte også økonomiske gaver til Paulus..

Hvorfor vil filippene glede seg over å se ham? Det var et element av gjenforening. For det første var Epafroditus filippenes venn. De savnet ham og ville være glade når han kom tilbake. For det andre hadde de hørt at han var syk. De visste ikke at Epafroditus ble helbredet, de ba sannsynligvis fortsatt og håpet på at hans fysiske situasjon skulle bli bedre, men de hadde ikke fått noen ny statusoppdatering om han Derfor ville de være glade for å se ham frisk igjen. Paulus ba de troende i Filippi å feire hans tilbakekomst, og takket Herren for hans liv og helbredelse. Dere har sikkert delt Paulus sin følelse – når dere har møtt misjonærer dere har støttet, enten her i Norge eller der ute de arbeider.

Jeg har hatt mange forskjellige oppgaver som misjonær. En av de var sammen med mannen min og en del lokale kristne i Hong Kong å plante en menighet. Denne menigheten ble selvstendig etter 10 år. Vi som sådde og andre som høstet, gledet oss sammen over resultatet. I de årene vi jobbet for kirken, var det to dåpsgudstjenester hvert år, og folk ble døpt hver gang. En av de dømte var en dame kalt So Ching. Hun hadde to små barn. Den eneste tiden hun kunne lære mer om kristendommen var mellom 14:00-16:00. Dette var etter at hun hadde gjort ferdig lunsjen og før hun begynte å lage middag til familien. Jeg besøkte henne 8 ganger, og lærte henne det grunnleggende om kristen tro. Hennes hjem var en bitteliten leilighet på omtrent 20 kvadratmeter. Mannen hennes hadde uregelmessige

arbeidstider. Mange ganger når jeg var der lå mannen hennes og sov – og vi måtte derfor snakke lavt. Barna lekte rundt bena våre. Det var slik vi plantet menigheten – ved å nå folk en etter en. So Ching ble døpt til slutt. Noen år etterpå ble mannen hennes også kristen.

Nå har So Ching vært en av lederne i menigheten i mange år allerede. Hun har også gjennomgått behandling mot kreft og blitt frisk igjen. Hennes tillit til Herren har oppmuntret mange mennesker. Hun tjener fortsatt Herren i menigheten vi var med å starte.

Jeg husker fortsatt veldig godt den siste dåpen vi deltok på, rett før vi reiste tilbake til Norge i 1995. 8 personer ble døpt. Det var mange for en kirke som hadde rundt 20-30 personer på gudstjeneste den gang. De fleste som ble døpt mens vi arbeidet i den menigheten, er fortsatt der bortsett fra de som har gått bort. Hver gang jeg er i Hong Kong besøker jeg dem hvis jeg kan. Gleden ved å møte dem er ubeskrivelig for meg, spesielt de som har blitt ledere.

3.2. Frydet seg over omsorgen og støtten fra medkristne.

Det gleder meg stort i Herren at deres omsorg for meg nå skyter nye skudd. Dere har nok hatt omtanke for meg før også, men hadde ikke mulighet til å gjøre noe med det. Fil 4.10.

Paulus første grunn til å skrive dette brevet var å takke leserne for en nylig økonomisk gave, som Epafroditus hadde brakt til Roma. Paulus erkjenner at filipperne har en kontinuerlig og oppriktig interesse for hans velvære, uavhengig av om de sendte ytterligere økonomisk hjelp eller ikke. Den kontinuerlige omsorgen fra filipperne hadde gitt Paulus glede.

3.3. Glede i kristen enhet.

Om det da er trøst i Kristus, oppmuntring i kjærligheten, fellesskap i Ånden, om det finnes medfølelse og barmhjertighet, så gjør nå min glede fullkommen: Ha samme sinnelag og samme kjærlighet, vær ett i sjel og sinn. Fil 2.1-2.

Når det gjelder «om»-setningen, er den retorisk! Paulus tvilte ikke på om filipperne har noen oppmuntring i Kristus. Han er sikker på at de har det. Det Paulus prøvde å si var: Hvis de troende i Filippi trodde at de hadde opplevd oppmuntring, trøst, fellesskap og barmhjertighet, skulle de fullføre hans glede på fire måter: 'ha samme sinnelag,' 'ha samme kjærlighet,' 'være ett i sjel,' 'være ett i sinn.' Disse fire måtene peker på kristen enhet.

3.4. Gled dere med de glade.

Gled dere med de glade og gråt med dem som gråter. Rom 12.15

Dette er et av de mange budene som Paulus tok opp i Rom 12:9-12. Paulus synes at Gud har vist de troende stor nåde, så de bør være barmhjertige mot andre og reflektere Guds empati gjennom medfølelse

med andre.

Intenting kommuniserer oppriktig kjærlighet og omsorgen for en annen person mer kraftfullt enn å gjenkjenne og delta i folks opp- og nedture. Paulus befalte de romerske kristne å vise kjærlighet til andre ved å føle empati med deres feiringstider, og la seg selv føle seg knust sammen med dem i deres sorg. De skal vise ekte glede for det Gud gjør i en annens liv. Hva med oss?

Det burde ikke være vanskelig for oss LMF-venner å forstå «glede i kristent fellesskap». Vi opplever kristent fellesskap i våre grupper eller på møter som dette. Vi er glad for å møte misjonærer støttet av LMF. Vi mottar ofte hilser fra våre misjonærer som gleder seg over vår omsorg og støtte til dem. For å oppsummere: Bibelsk glede er forskjellig fra hvordan vanlige mennesker forstår "lykke". Lykke er en omstendighet. I NT handler det hovedsakelig om glede brakt av frelse i Jesus, som skal deles; glede til tross for lidelse for Kristus på grunn av evig håp; og glede i kristent fellesskap i møte med hverandre, omsorg for hverandre og samhold med hverandre.

FELLESKAP I NT

"Felleskap" på gresk er koinonia. Den greske stammen til koinonia er koin -, som har grunnbetydningen "felles". Det vises 19x i NT. Dens verbale form koinoneō (å dele).

I den større greske verden ble koin-stammen ofte brukt for å beskrive følelsen av binding og nærhet som medlemmene av sosiale, religiøse og filosofiske organisasjoner delte med hverandre. Hedenske religioner kunne til og med bruke koin-stammen for å beskrive forening og fellesskap med deres gud eller guder. Imidlertid finner vi ikke noe sted i Det gamle testamente hvor den hebraiske roten hbr brukes for å beskrive ens forhold til Gud. Det nye testamente bruker koin-stammen for å snakke om den troendes forhold til Kristus og det gjensidige fellesskapet mellom kristne.

Interessant er det å merke seg at evangeliene ikke registrerer noen ord fra Jesus der han brukte koin-stammen for å beskrive "fellesskap" blant disipler, selv om den nære tilknytningen mellom Jesus og hans etterfølgere, la grunnlaget for kirken forståelse av fellesskap gjennom påskens ulike dager. Om «fellesskap» i NT er det to hovedtemaer: (1) Fellesskap med Kristus og frelsens goder som kommer gjennom ham; (2) Gjensidig fellesskap blant kristne. Igjen, jeg skal ikke presentere og utdype alle tekstene, bare de mest essensielle.

1. Fellesskap med Kristus og frelsens goder som kommer gjennom ham

Koinonia var Paulus favorittord for å beskrive en troendes forhold til den oppstandne Herre og frelsens goder som kommer gjennom ham. Dette fellesskapet med Kristus kommer til uttrykk på 4 måter:

1.1. Kristne er kalt av Gud til fellesskapet med hans sønn Jesus Kristus.

Gud er trofast, han som har kalt dere til fellesskap med sin sønn, Jesus Kristus, vår Herre. 1 Kor 1.9 Paulus understreket at de korintiske kristne ble kalt av Gud til fellesskapet med sin egen Sønn Jesus. Det betyr at Gud mente å redde korinterne og så holde de nær seg. Gud så på dem som å være i fellesskap, et dypt og direkte forhold til sin sønn Jesus Kristus.

1.2. Fellesskap med Kristus og hverandre i nattverd 1 Kor 10.16-17

Paulus poeng er at ved å spise og drikke brødet og vinen i fellesskap, deltar vi alle i Kristi legeme og blod. På denne måten har Kristus og de troende et gjensidig fellesskap med hverandre, og på samme måte har de troende et gjensidig fellesskap med hverandre. Legg merke til at "vi er alle én kropp" også uttrykker enheten mellom de troende. Vi opplever dette dobbelte fellesskapet visuelt og til å ta og føle på i nattverden.

Å motta nattverd på tradisjonell måte, det vil si å knele ved alteret, er den delen av gudstjenesten som rører meg mest. For det første, å knele foran Gud minner meg på hvem jeg er, en synder, som trenger Guds barmhjertighet og tilgivelse.

For det andre blir jeg også veldig rørt hver gang når jeg hører «dette er Jesu legeme, brutt for deg», «dette er Jesu blod, utøst for deg», fordi «for deg» er så personlig for meg. Tenk at Kristus døde FOR meg!

For det tredje, å se menneskene som kneler sammen med meg foran alteret minner meg på at vi er én kropp. Kristus døde for dem og tilga deres synder også, hvem er jeg hvis jeg ikke tilgir?

Dere er kanskje så vant til denne delen av liturgien at dere ikke føler dere spesiell med den. Men jeg som hadde en annen kirkebakgrunn før jeg ble lutheraner, blir veldig rørt av den. Den får meg alltid til å gråte av glede - i hvert fall i hjertet mitt.

1.3. Å dele Kristi lidelse Fil 3.10

Denne teksten påpeker at fellesskap med Jesus Kristus også inkluderer å dele hans lidelser. Her kaller Paulus "å lide for Kristi skyld", det å ta del i Kristi lidelser".

Mange troende (i hvert fall mange kinesere) tror at kristen tro beskytter dem fra all nød. Dette er ikke alltid sant. Både Paulus og kirken i det første århundre visste at det å leve for Kristus inkluderte å ta del i både Kristi gleder og kamper. Dette betyr noen ganger lidelse. Paulus utholdt motgang, til tross for sitt trofaste liv med å tjene Kristus.

1.4. Fellesskap med Den Hellige Ånd 2 Kor 13.13

Paulus avslutter et langt brev til menigheten i Korint med sin velsignelse. Paulus ber om at Åndens samfunn eller fellesskap skal være med dem.

Hver person som kommer til tro på Kristus, mottar

Guds Hellige Ånd 2 Kor 1.21–22; jf. Apg 2.38. 2 Kor 1.21-22

Ånden gjør det mulig for kristne å kommunisere med Faderen og være i forhold til Ham mens de venter på å være med Ham fysisk i evighetens herlighet. Paulus' bønn og håp er at korinterne vil sette splittelse til side, omvende seg fra synd og bli forent som én familie i Kristus. Paulus forsto Ånden som et svært viktig bånd for enhet i menighetens liv.

2. Gjensidig fellesskap blant troende

2.1. Fellesskap med Kristus er grunnlaget for fellesskap blant troende

De holdt seg trofast til apostlenes lære og fellesskapet, til brødsbrytelsen og bønnene. Apg 2.42

Peter vitnet om Jesus på pinsedagen og tre tusen mennesker trodde på Jesus. Så begynte deres liv sammen. De kom sammen, ikke fordi de hadde like personligheter, eller fordi de var gode venner. Båndene mellom dem var der på grunn av deres tro på Jesus Kristus. 1 Johannes 1.3 viser denne rekkefølgen veldig tydelig. Et riktig forhold til Gud blir sett på som avgjørende for riktig forhold til andre mennesker.

2.2. Dele ressurser med hverandre

Men glem ikke å gjøre godt og dele med andre, for slike offer er til glede for Gud. Heb 13.16

For menighetene i Makedonia og Akaia har bestemt at de vil samle inn en gave til de fattige blant de hellige i Jerusalem. De har selv bestemt dette og står jo også i gjeld til dem. De skylder å hjelpe dem med materielle gaver når de selv, som hedninger, har fått del i deres åndelige gaver. Rom 15.26-27

Før Paulus kan komme til Roma slik han lengter etter, må han først reise til Jerusalem for å levere penger til de fattige jødiske kristne der. Paulus har tatt på seg å oppfordre de hedningkristne (e.g. korinterne) på sine reiser, til å gi generøst, for å hjelpe sine jødiske brødre og søstre i Jerusalem 1. Kor 16.1–2.2. 1.Kor 8.1–9.

Nå har han pengene med seg. Menighetene i Makedonia og Akhaia har vært glade for å bidra med det de kunne, til de fattige jødiske kristne i Jerusalem. Imidlertid skriver også Paulus at de hedningkristne skylder de jødiske kristne å dele sine materielle velsignelser. Hvorfor? Fordi hedningene hadde fått del i de åndelige velsignelser via det jødiske folk. Gjennom troen på Kristus har hedningene nå fått en permanent plass i Guds familie, noe som tidligere kun var tilgjengelig for Guds utvalgte folk Israel. Slik gjensidig deling av ens velsignelser er et klart og dyptgående uttrykk for kristent fellesskap.

Et kort minne fra min ungdomstid. Husker dere at jeg fortalte at mine tre beste venner ble kristne på samme

møte som meg? Da jeg var ung, var familien min fattig – noe som var veldig vanlig for mange andre familier i 1950-60 årenes Hong Kong.

Som 14-åring var jeg elev på en ungdomsskole subsidiert av myndighetene. Denne skolen hadde blitt grunnlagt av en britisk anglikansk misjonsorganisasjon. Rektor var misjonær. Som en subsidiert skole betalte jeg 46 HK dollar i måneden, omtrent halvparten av det en privatskole kostet. Men familien hadde ofte problemer med denne summen. Vennene mine visste om situasjonen min.

En søndag, etter gudstjenesten, ga vennene mine meg en konvolutt. Jeg åpnet den og fant en seddel på 50 dollar og et kort der det sto skrevet: «Det Herren har gitt oss, er også gitt for deg.» Jeg fikk tårer i øynene. Vennene mine var ikke rike.

Når jeg ser tilbake, setter jeg enda mer pris på deres kjærlighet til meg, for de var bare 14 år gamle på tiden! De var unge, men var i stand til å vise utrolig kjærlighet til en i nød.

Det som Gud har gitt oss er ikke bare for oss, men for andre også. Vi eier ikke det vi har. Som Paulus har skrevet i 2 Kor 8.13-15.

2.3. Partnerskap i evangeliet Fil 1.3

Hva betyr «del i evangeliet»? De troende i Filippi hadde hjulpet Paulus med å spre evangeliet helt siden de først ble troende. Dette partnerskapet inkluderte bønn, mennesker, ressurser og økonomi. Deres partnerskap var «i evangeliet». Filippene støttet Paulus sitt misjonsarbeid for å nå flere mennesker for Kristus og starte nye menigheter. Den filippiske kirken hjalp til med å finansiere noen av disse menighetene, og gjorde dem til en av de første sende-menigheten, sammen med menigheten i Jerusalem Apg 2 og i Antiokia Apg 13. Hvis Paulus levde i dag, ville han vært enig i at dere som støtter misjonsarbeid, «har del i evangeliet».

Et minne:

Under mitt første hjemmeopphold i Norge, var jeg foredragsholder på et NMS-regionsmøte. En far med barnet sitt på armen kom til meg. Han sa til meg: “Hver kveld når jeg legger barna mine i seng, ber vi for deg og din familie.” Jeg ble veldig rørt, for det gjorde selv ikke familien min i Hong Kong. Mine foreldre og søsken forsto egentlig ikke hva jeg gjorde, og spurte meg aldri om arbeidet mitt. Jeg har en annen familie i Kristus.

2.4. Enhet blant apostoliske ledere Gal 2:9

Bakgrunnen for denne teksten Gal 2.1-10 gjaldt et av de mest omdiskuterte spørsmålene i den tidlige kirken, nemlig hedningenes status som Guds folk (jf. Apg 15.1. Når vi tar tak i denne bakgrunnen, kan vi se hvor kraftig og altomfattende Paulus' forestilling om kristent fellesskap var. Paulus uttrykte enheten i apostolisk ledelse i denne teksten, at Jakob, Kefas

og Johannes ble enige om at Paulus skulle forkynne evangeliet for hedningene, og de for jødene.

Vi har ikke apostlene blant oss i dag, men vi har kirkeledere blant oss, og vi vet at samhold blant kirkeledere er viktig og samtidig en utfordring. For å oppsummere: Fellesskapet i NT har to dimensjoner: den første er fellesskapet med Kristus, og frelsens goder som kommer gjennom ham, slik som fellesskapet med Den Hellige Ånd, og troende som har fellesskap med hverandre. Fellesskap med Kristus inkluderer også å dele Kristi lidelse. For det andre, er det et gjensidig fellesskap blant troende, som også inkluderer og deler ressurser med hverandre og et partnerskap i evangeliet. Med andre ord, fellesskap handler om forhold, ikke formen til noen gruppe eller aktivitet. For eksempel, mange av dere tilhører LMF grupper og samles en gang i måneden. LMF-gruppen er den ytre formen, men forholdet mellom gruppe medlemmer er hva fellesskap dreier seg om.

KONKLUSJON: GLEDE OG FELLESKAP I NT

Det første felles aspektet er “lidelse for Kristi skyld”. Kristne skal glede seg til tross for lidelse for Kristus (del to av gårdsdagens presentasjon), og fellesskap med Kristus inkluderer å dele hans lidelse Fil 3.10.

Det andre felles aspektet er “dele ressursene med hverandre”. Misjonærer som Paulus gledet seg over støtten fra medkristne Fil 4.10, og gjensidig fellesskap blant kristne inkluderer å dele det de har med de trengende trosfeller Hebr 13.16; Rom 12.13, 15.26-27.

Det tredje felles aspektet er “misjon”. Barnabas gledet seg over og forpliktet seg til de nye troende i Antiokia Apg 11, det samme gjorde Paulus for de troende i Roma Rom 16.19, Tessalonika og i Korint 2 Kor 7.4, 7, 9, 13, 16. Det Barnabas og Paulus gjorde var ikke forskjellig fra det filippene gjorde Fil 1.3. Den eneste forskjellen var at Barnabas og Paulus var misjonærene, og filippene var de som støttet misjonærer. De deltok i misjon på den måten de kunne. Det fjerde felles aspektet er “kristen enhet”. Filippernes enhet som ville gjøre Paulus' glede fullstendig Fil 2.1-2, er den samme typen enhet som korinterne skulle oppleve ved å ta del i Kristi ene legeme i den hellige nattverd 1 Kor 10.6-17 og Den Hellige Ånds fellesskap 2 Kor 13.13.

Mine avsluttende ord :

Jeg ber om at vi må la gleden som frelsen i Jesus har brakt oss, bære oss gjennom våre dager, gode eller dårlige, friske eller syke.

Jeg ber også om at vi – LMF-venner eller misjonærer støttet av LMF – skal fortsette å oppleve glede og fellesskap ved å utføre misjon. Vi husker hverandre og støtter hverandre. Amen!

Bønnestund

Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges.
La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød,
og tilgi oss vår skyld,
slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse,
men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet.
Amen

«Ta tid til å bede, søk stillhet og ro»

Høsten er stor, men arbeiderne få.
Be derfor høstens herre sende ut
arbeidere
for å høste inn grøden hans.

Matt 9,37b-38

- Alle LMF- utsendingene, deres arbeid rundt i verden
- Alle gruppene rundt omkring i landet
- LMF på Madagaskar
- Misjonærbarna ute og hjemme
- Gruppelederne
- Enkeltmedlemmene
- Økonomien i LMF
- LMFs landsstyreleder, landsstyre og ansatte
- LMF i de andre nordiske landene
- Alle LMFs samarbeidsorganisasjoner /-kirker
- Fred i verdens konfliktområder
- Storting og regjering
- Kongen og hans hus
- Generalforsamling 2024, Sunnmøre Folkehøgskule.
- Be spesielt for prosjekter og personer som er nevnt i dette bladet

Pausetid for oss- full aktivitet i arbeidet

Skrevet av Ingebjørg Hauge Nandrup, utsendt til Indonesia av NLM/LMF

Når jeg skriver dette har vi, hele familien Nandrup, akkurat tatt den lange flyreisen fra Indonesia til Norge. Vi har 3-4 måneder foran oss med frisk luft, kjente smaker og familie og venner – og en fødsel. Filip (snart 5) og Elise (snart 3) skal bli storesøsken til en lillebror som er ventet rundt høstferien, så vi gjør oss klare for norsk høst og ventetid. Det er mange følelser knyttet til en slik overgang, og vi kjenner på både gleder og savn samtidig. Filip oppsummerer det nok best: «Jeg skulle ønske Indonesia og Norge lå rett ved siden av hverandre, jeg.»

Mens vi følger opp arbeidet litt på avstand, er det kjekt å vite at ingenting stopper opp, selv om vi er borte en stund. Vi er del av et stort team norske og finske utsendinger, og en veldig stor og engasjert flokk når vi teller med alle indonesiske ansatte og støttespillere. Det er disse som gir kontinuiteten og den lokale forankringen der vi som utlendinger blir begrensa av barrierer som språk, kultur, og tilknytningen til et annet land. Denne høsten skal teamet som både jeg og Henrik, mannen min, jobber sammen med, fortsette å bygge nettverk med andre som ønsker å nå lengre ut i Indonesia, utruste ansatte i menighetsarbeid og støtte barn og foreldrene deres i å skape gode hjem.

Teamet har blant annet vært til stede i en bydel i Medan, byen vår, i noen år nå, blant barn som kommer fra hjem som mangler ressurser på ulike

måter. Teamet vårt bidrar på et dagsenter der barna kan komme etter skoletid for utvidet undervisning, fellesskap og kristne samlinger. I tillegg har vi prøvd å komme i kontakt med foreldrene til barna. Mødrene har vært ganske åpne, men fedrene har vært en utfordring. De er opptatt med jobb og den vanskelige oppgaven det er å forsørge en familie med små og usikre inntekter. Det er mødrene som er mest engasjerte i det som har med barna å gjøre, så fedrene ser kanskje ikke poenget med å møte opp på et familiearrangement eller seminar om oppdragelse. Men i det siste har det vært flere fedre som har blitt med, både på aktiviteter for hele familien og på en bibelgruppe spesielt for menn. Det blir spennende å høre hvordan dette vokser de neste månedene, og hvilke endringer teamet vil se blant mennene, i familiene og hele lokalsamfunnet.

Bønn og takk:

Be for teamet vårt i Medan, Indonesia, og alle de ulike aktivitetene de er engasjert i.

Be om visdom til gode prioriteringer blant store behov.

Be for fedrene og familiene i bydelen i Medan, at de må vokse i tro og fellesskap.

Takk for resultatene vi ser av flere års innsats for å skape tillit.

Takk for den nye babyen i familien, be for fødselen og hele familien mens vi er i Norge og når vi skal tilbake.

Nytt fra arbeidet i Nagoya

Skrevet av Ruth Kari Topland, utsendt i Japan av Frikirken/ LMF

Jeg vil jo si i begynnelsen av brevet, at det var utrolig koselig å treffe alle på sommermøtet og at jeg igjen ble veldig oppmuntret av så mange som tenker på oss og ber for oss. Dere er en helt fantastisk heilagjeng.

Noen går raskt mot Jesus, andre stagnerer. Stadig møter vi nye mennesker som vi får lov til å bygge relasjoner med. Ofte kommer vi inn på tro, men like ofte av og avspores det samtalen føres inn på det hverdagslige. Jeg opplever at når vi deler tro, tar vi vår del av evangeliseringsstafetten sammen med andre kristne som de vil møte i fremtiden. Ofte skjer det ikke noe, men de har fått høre om Jesus og jeg kan stole på at Jesus tar ansvaret og lar de møte en annen kristen senere i livet.

Litt om oss og Japan.

Bare Knut Ola er født og oppvokst i Norge. Alle jentene og mor er født og oppvokst i Japan. Marie går på japansk barneskole som ligger to hundre meter fra oss, Karen på ungdomsskole sju hundre meter unna. Snakker de i søvne, så går det på japansk. For å lære å lese og skrive norsk, så studerer de en og en halv time i uken på en norsk internettskole.

Good Fruit = ungdomsmøte.

En gang i måneden har vi Good fruit, en samling for barn fra fjerde klasse. Vi starter med mat som er laget av en av mødrene og fellesskap hjemme hos oss. Så går barna til et dansestudio der de har leker slik at det er lett for nye å bli med og bli kjent med hverandre. Etterpå løper barna opp til bønnehuset vårt der vi har lovsang, bønn, bibelundervisning

og smågrupper.

Flere av dem som er med, kommer ikke fra kristne familier, og det er en stor glede å kunne gjøre dette. Samtidig hjemme hos oss, er noen av foreldrene med i et husfelleskap. Andreas holder andaktene, Knut Ola leder lovsang, og noen ganger er det vitnesbyrd fra fire av de voksne kristne.

Takke- og bønneemner:

- Vi er litt slitne, og trenger den energien vi kan få. Det får vi gjerne i møte med folk, eller at vi tar oss en langhelg til hytta i Nagano. - Takk for det gode teamet vi har, be for oss, familien Bagaas, og familien Mikaelsen som er frivillige i arbeidet og en enorm støtte.

- Andreas ble lagt inn på sykehuset etter en infeksjon. Han har en alvorlig arvelig nyresykdom og på veien skjer det kjipte ting som dette. Han er kommet hjem, men be om at han får raskt krefter tilbake.

- Be for ungdomsarbeidet vårt, Be også for alle de andre kirkene rundt oss, om vekst for dem.

- Takk for alle som kommer til tro, og at vi kan dissippelgjøre dem på best mulig måte.

- Be om at vi ser flere kristne åpne hjemmene sine for husmøter, nå som korona reglene er helt borte i Japan.

- Takk for Himeri som er vårt fosterbarn, men som er i siste fase til å bli adoptert av oss. Be om at prosessen går greit i det japanske rettsvesenet og i Norge når den tid kommer. Alt sikter inn på en adopsjon her i Japan tidlig i høst.

Takk for at dere ber og støtter arbeidet i Japan!

PROSJEKT

Over grensa til Nigeria

Skrevet av Konstanse Raen, koordinator for Pereprosjektet i Noreg

Dei siste 7 åra har LMF gitt støtte til leseopplæring for Perefolket i Kamerun. Ein del av folkegruppa bur og i Nigeria, på andre sida av grensa.

Den årlege støtta frå LMF har vore 20 000 kr som har vore ei viktig vitamininnspøyting for leseopplæring på Kamerunsida. Det er blitt brukt til kurs for lærarar, besøke landsbyar for å oppmuntre eller ha eksamen; eller for å arrangere konkurransar om å lese og skrive pere på Ungdomsfesten 8. februar, nasjonaldagen 20. mai og Kvinnedagen 8. mars. Då er premiane: såper, pennar og kladdebøker saman med heiarop frå dei frammøtte. Og mange nye leasarar har kome til kvart år.

Men dei siste tre åra har språkarbeidet på Pere kryssa over grensa til Nigeria. Perar på begge sider kryssar grensa for familiebesøk og handel. Og slik oppdaga perar frå Nigeria at dei på Kamerunsida hadde alfabet, bøker og leseopplæring på pere. Dei kjøpte bøker med seg heim og begeistringa spreidde seg. Tenk, pere var skrive i bøker!

Verdien av ei språk stig nemleg betrakteleg når språket går over frå å vere munnleg til skriftleg. Og det kom spørsmål frå Nigeria; korleis kan vi og lære å lese pere?

Dei siste to åra har Perekomiteen søkt om 10 000 kr ekstra til opplæring av perar i Nigeria. Somme tider kjem dei over til Gadjiwan på kurs, andre gonger drar folk på Peresenteret over grensa for å undervise. 10 000 kr er ikkje den store summen, men det har oppmuntra til kontakt og entusiasme på begge sider.

Då mannen min, John Gunnar Raen, døydde for vel 2 år sidan, kom det kondolanse frå 230 personar på Nigeriasida. Folk vi aldri hadde treft, men som ville vise si takksemd for at vi hadde vore med og gjort deira språk til skriftspråk. Det gjorde inntrykk, og viser viktige sider ved afrikansk kultur.

Utfordringa no er å ha riktige lærebøker for Nigeria der engelsk er offisielt språk, mens det i Kamerun er fransk. Ei lærebok på engelsk-pere står derfor på ønskelista.

LMF støttet dette prosjektet med kr 30.000 i 2023.

“Bønn for hele tilværelsen gir trygghet”

Skrevet av Oddrun Flaot Amundsen, informasjonsmedarbeider i LMF

Anne Storstein Haug, ansatt i NMS, har vært utsending for LMF i Thailand siden 2001. Siden hun fra denne sommeren er bosatt i Norge, så er tiden som LMF-utsending over. Anne var med på Sommermøtet og jeg fikk en prat med henne.

Siden ungdommen har hun hatt et kall til å jobbe med unger som sliter og vært opptatt av at unger skal få det godt. Opprinnelig var drømmen at hun skulle reise til Brasil og jobbe med gatebarn der. Slik gikk det ikke. Som 23-åring besøkte hun søsteren sin, som jobbet for NMS i Thailand og da ble hun forelsket i landet. Hun sier det var både eventyrlyst og kallet som hadde betydning for veien videre.

I de første årene var det Lovsangshjemmet, et diakonalt arbeid i regi av Immanuelkirken midt i slummen i Bangkok der det drives småbarnsbarnehage og fritidsklubb, som var arbeidsstedet. Anne fikk i oppgave å starte opp barnehagen der. Som førskolelærer passet det veldig godt, og Lovsangshjemmet ble etter hvert hjertebarnet. Det ble en kvalitetsbarnehage, en oase for barn i slummen. Etter hvert ble det flere medarbeidere og Anne fikk rollen som veileder for driften. Hun har også arbeidet mye knyttet til Nådehjemmet, et bo- og aktivitetstilbud til gravide unge jenter og unge mødre i samme område (det ligger ikke i Klong Toey der Lovsangshjemmet er, men i utkanten av Bangkok). På Nådehjemmet har Anne bare jobbet som veileder,

Kirken i Thailand (ELCT) har flere ulike diakonale prosjekter og der har Anne jobbet både direkte i prosjektene og med oppfølging av dem. Det hun har vært opptatt med de siste årene, har vært prosjektet: Sterke og trygge familier. Et prosjekt med oppstart i området Nan, nord i Thailand. I dette prosjektet er hovedtemaene barns rettigheter, lokal kultur og språk og ikke minst forebygging av menneskehandel. Anne forteller glø-

dende engasjert om dette arbeidet og understreker hvor viktig det er å styrke familiene for å få endring i samfunnssystemer.

Når jeg spør om gleder og utfordringer i arbeidet gjennom årene i Thailand, legger Anne vekt på at det har vært masse glede. Hun har hatt mulighet for å jobbe med ting hun brenner for, legge føringer og sette prosjektideer ut i livet og se at de fører til positiv utvikling. Den veldige og konstante utfordringen har vært å jobbe i et land med så mye urettferdighet. En må konsentrere seg om at en får hjulpet noen her og nå og gitt dem noen muligheter til en bedre framtid.

Hva har det betydd for henne å være LMF-utsending, undres jeg? Det økonomiske bidraget til NMS som er Annes arbeidsgiver, har selvsagt hatt betydning, men det å vite at det arbeidet en står i og at en selv blir bedt for, har betydd aller mest. Bønn for hele tilværelsen gir veldig trygghet. Det er et vi – vi står sammen. Anne føler seg kjempelydig som har fått være i dette.

Anne har i alle årene arbeidet i kirken i Thailand og vært knyttet til det kristne fellesskapet der og identifisert seg med det. Når hun nå framover skal arbeide med prosjekter i Thailand med base i Norge og være rådgiver for NMS, vil nok NMS-identiteten bli sterkere.

Vi takker for årene hun har vært utsending for LMF og gitt kunnskap om Jesus på mange ulike plan og ønsker Guds velsignelse over arbeidet videre.

Bønnesvar!

Foto: Marili Rooba

Skrevet av Ave og Magne Mølster, utsendt av NMS/LMF i Estland

Hver sommer arrangerer menigheten i Saku en barneleir som er åpen for alle barn mellom 7 og 12 år. For vanlige folk er det nok «lettere» å melde barna på en kristen leir enn å sende dem til søndagsskolen. Nå har vi arrangert sommerleir i august i 12 år, og leiren har blitt veldig populær.

I år måtte vi dessverre si nei til flere, siden leiren var full. Dette er et misjonstiltak, og samtidig er det mange av menighetens egne barn som deltar. Også nå i 2023 var det planer om å arrangere sommerleir. Men tre av våre søndagsskolelærere skulle føde og kunne ikke være med som ledere på leir. Vi lurte virkelig på om barneleiren måtte avlyses i år på grunn av mangel på erfarne ledere. Vi spurte en del, men fikk ikke svar så fort.

Til slutt bestemte vi oss for å ha leir, og legge lederskapet i Guds hender. Han har alltid tidligere

sørget for denne leiren.

Etter hvert begynte folk som jeg hadde spurt om å være med som ledere, å si JA! Og som et bønnesvar kunne vi arrangere en vellykket leir med 29 barn og 12 flotte ledere i august. Vi fikk «låne» to erfarne ledere fra en annen menighet, en søndagsskolelærer som har flyttet til Finland fikk tilpasset leiren inn i sommerplanene sine, og vi hadde mange egne unge ledere mellom 14 og 18 år. Barna synes det er spennende med unge ledere, både med gutter og jenter.

Leiren gikk kjempebra. Gud sørget for oss. Når vi ikke ser løsningen med våre egne øyne, så ser Gud lengre. Vi må stole på Gud, for han hører våre bønner! Takk for alle som ber og støtter misjonarbeidet i Estland! Gud velsigne dere!

Foto: Kati Tali

Kom og syng!

Kom og pris Herren vår Gud!

Skrevet av Mary og Rafi Rakotovao, utsendt av NMS/LMF til Paris

«En ny lovsangstid før gudstjenesten i Champigny».

Som de fleste kirker i Paris-regionen, er Champigny en menighet rik på kulturelt mangfold. Folk fra forskjellige land utgjør menigheten, og de trofaste i Champigny elsker å synge. Menigheten ønsker å ha et kor, men dette er ikke mulig på det nåværende tidspunkt av to årsaker: mangelen på potensielle kormedlemmer med ledig tid, og mangelen på en korleder som vil være med, for å gjennomføre et slikt prosjekt.

En annen idé dukket derfor opp og vant terreng, nemlig å samles en halvtime før søndagsgudstjenesten for å synge lovsanger.

Dette prosjektet har blitt veldig godt mottatt, og det motiverer folk. Organistene er med, musikerne og sangerne står klare til å akkompagnere, og det tekniske teamet er entusiastisk.

Denne lovsangsstunden er ment for alle som ønsker å oppleve felles sang og tilbedelse før gudstjenesten, og de blir invitert til å komme kl 10:00 til 30 minutter med lovsang. Søndagsgudstjenesten begynner kl. 10.30. Repertoaret er variert: tradisjonelle sanger, nye sanger, salmer og mer moderne sanger. Dette er et mangfold av stiler og rytmer som lar menigheten oppleve en stund med lovprisning uten en formell liturgisk ramme.

Prosjektet ble lansert i juli 2023 for to påfølgende søndager. Alt gikk bra og det fikk umiddelbar støtte fra menigheten. De unge og de mindre unge sang og priste Gud av hele sitt hjerte. Lovsangslederen leste også flere salmer og hadde noen korte bønnstunder.

Dette er veldig oppmuntrende for oss. I tillegg til det faktum at dette nye prosjektet ser ut til å ha svart på et behov i menigheten, kan det også gi ytterligere styrke til misjonsprosjektet som har vært i gang i menigheten siden 2022. Denne lovsangsstunden byr faktisk på en anledning til fornyelse for menighetsmedlemmene, og den gir dem lyst til å dele med andre hva de mottar i kirken. Vi har allerede sett at noen menighetsmedlemmer har invitert sine venner utenfor menigheten til å komme til disse halvtimene i juli.

Derfor, etter en kort sommerpause i august vil vi nå fortsette med lovsangsstunder i et fast opplegg, to ganger i måneden, på den 1. og 3. søndagen.

Takk for at dere vil be for dette prosjektet.

Selv om vi nå er i oktober, ønsker vi dere alle en riktig god jul og et godt nytt år på forhånd! Takk igjen for støtte, forbønn og julebrev, kjære LMFere.

Forventninger til et nytt skoleår

Skrevet av "Øyvind", utsendt av NLM/LMF til Sentral-Asia

Do not despise these small beginnings, for the LORD rejoices to see the work begin, to see the plumb line in Zerubbabel's hand" Zechariah 4:10

We are filled with expectation for this new year as we expect to see God work through small beginnings. The words from Zecharia have been an encouragement for us as it reminds us that God rejoices in these beginnings!

One new beginning this year is our plan to move to a different city in one of the least developed regions of the country. We plan to teach at local universities in this region but also hope to help with establishing a pre-school in the area.

There are very few of these and we believe this can be a great platform to share life and sow seeds. More importantly, we look forward to the relationships we will build with members of our 'larger family' in the area and to seeing how we can be a blessing to them. This move for our family is exciting, and yet requires so much prayer support.

A second small beginning that we would like to share with you is a family center that is being built in a completely different region of the country.

Much like Zerubbabel, a local friend has just started laying the foundation for this center. He had the vision for this because in his hometown there are only places for men to meet and drink alcohol. His vision is for this space to bless families, encourage the development of children and to serve as a light upon a hill.

We are certain his hands that have laid this foundation will see the building come up. We hope to see many lives blessed and transformed by this center. Please remember this friend of ours and his community as they embark on this project!

Many blessings and it made a great impression to meet some of you in Kristiansand.

Mentorkurs i Etiopia

Skrevet av Berit Østby, utsendt av Promissio/LMF til Etiopia

Den 12. september feiret vi etiopisk nyttår. Så nå er vi i 2016 (iflg juliansk kalender), 7 år yngre enn det vi ville vært andre steder på denne jord.

I begynnelsen av august fikk vi endelig nye Promisiokolleger her i Addis, en flott dansk familie med 3 barn som er kommet for 4 år. I tillegg kom 2 unge jenter som skal være volontører i ulike roller i 3 måneder. De skal ha samtalegrupper i engelsk for kvinnelige teologistudenter ved Mekane Yesus kirkens seminar, og delta i et av de prosjektene Promissio støtter,

Deborah-hjemmet for tidligere kvinnelige prostituerte. Vi var der alle for 10 dager siden i graduation til en av de som nylig har fullført sin bachelor utdanning og er blitt farmasøyt. Et stort steg for henne, og en stor inspirasjon for de andre 18 som er på hjemmet!

Forrige uke var jeg på kurs for mentorer, et sårt tiltrengt initiativ på tvers av ulike etiopiske misjonsorganisasjoner. Tanken er at hver misjonær skal ha en mentor/coach som er fra en annen or-

ganisasjon enn ens egen, et spennende initiativ!

Ledere fra de største misjonsorganisasjonene var samlet, og vi ser fram til fortsettelsen.

I slutten av oktober er det kurs for nye misjonærer. Vi har 5 fra IMS(Mekane Yesus kirkens misjonsselskap) som skal til to afrikanske land og så er det 10 andre fra fire andre misjonsorganisasjoner. Vi har ellers en singel kandidat som reiser til et land i sentral-Afrika neste uke, og et ektepar med to barn reiser til vest-Afrika når alle papirer er i orden. Be gjerne for disse!

Situasjonen i landet er, som dere kanskje har fått med dere, nok en gang ustabil.

Denne gangen er det opprør i Amhararegionen i nord, og igjen er det mange som blir drept på begge sider. I tillegg er det uro også flere andre steder.

Takk for at dere husker på deres søsken i Kristus rundt den ganske jord!

Tilbake til hverdagen og språklæring

Foto: Shutterstock

Skrevet av "Lise", utsendt av Frikirken/LMF til Midt-Østen

Endelig er vi hjemme igjen i vårt nye hjemland. Sommeren i Norge var veldig fin, vi fikk brukt mye tid med familie, venner og kirken. Likevel er det alltid godt å komme hjem igjen. Og det takker vi Gud for, at hele familien får kjenne på glede med å være her.

Vi har fått kommet i gang med språket, som vi gleder oss sånn til å kunne prate. Nå i starten er det litt overveldende, men vi legger det i Guds hender og ber om kapasitet til å ta inn hvert eneste ord. Ellers kjenner vi det er godt å endelig være inne i hverdagsrytmen igjen. Barna er i skole og barnehage. Det har gått uventet godt med de to eldste, mens minstemann har mest lyst til å bare være med mor og far hele dagen.

Vi er utrolig takknemlige for godt felleskap her i byen. For en fantastisk heiagieng hjemme i Norge. Bønnekjempere som står sammen med oss. Og at vi kjenner vi har det bra sammen som familie her. Nå gleder vi oss til å investere i mennesker rundt oss, lære kulturen bedre og forberede oss til det Gud har for oss her, de neste ti årene.

Vær gjerne med å be spesielt for minstemann, at han skal klare å gå i barnehagen. Språklæringa for oss alle. Hverdagen og trivsel for hele familien. Og Guds ledelse for tiden etter språkstudiet.

Tusen takk for at dere er med oss i arbeidet, som vi er så heldige å få lov til å stå i.

ADRESSELISTE TIL UTSENDINGER

Misjonæradresselisten for julepost er trykt etter de opplysningene vi så langt har fått fra våre samarbeidspartnere. Vi håper alle som skal være med, er det, men vi kan ikke garantere noe. Si ifra hvis dere oppdager feil i listen. **Obs! LMF-utsendingenes navn står med uthevet skrift.** Oppførte misjonærer er enten lærere eller teologer med undervisningsoppgaver. **NB! Ikke bruk tittelen misjonær på noen, iallfall ikke på konvolutten. Dette lar vi gjelde for alle.** Hvis adressene er vanskelige å skrive, ta en kopi av siden og klipp adressen ut og lim den på konvolutten. Husk å føye til land.

ARGENTINA

PINSEMISJON

*Rakel og Ariel Alegre

Epost: raketalegre@me.com

ASIA

WYCLIFFE/NORMISJON

***Anette**

c/o Helgestad

Kirkeveien 20, H0308

4580 LYNGDAL

AUSTRALIA

INTERNASJONAL

DØVEMISJON

* Lill Muir

P.O.Box 395, Beaconsfield

Victoria 3807

BANGLADESH

NORMISJON

*Bård Rebbestad Løkken

AP 3, Road 82, Gulshan 2

1212 Dhaka

BOLIVIA

NLM

***Tone Marie og Kristoffer Ueland**

Epost: tonemach@gmail.com

ELFENBENKYSTEN(Cote d'Ivoire)

NLM

* Sveinn Einar Zimsen

MELCI, BP 2804, 06 Abidjan

ESTLAND (ESTONIA)

NMS

***Ave og Magne Mølster**

Kase tee 7, Juuliku 75512

Saku

ETIOPIA

PROMISSIO

* Berit Østby

Promissio

PoBox 458, Addis Abeba

NLM

*Eline Amdal

* Karen E W og Fredrik Hector

NLM, P.O. Box 5540,

Addis Abeba

FILIPPINENE (PHILIPPINES)

WYCLIFFE

* Kari K. Strømme

c/o Wycliffe

Postboks 6625 St.Olavs plass,

0129 Oslo

FRANKRIKE (FRANCE)

NMS

* **Mary Schwartz og Rafi Rakotovao**

7, Rue du Bois de l'Aunaieu

F-77950 Saint Germain Laxis

* Sandra og Erik Bischler

10 Rue dela Rouverraie

348030 JACOU

INDONESIA

NLM

***Ingebjørg H. og Henrik Nandrup**

*Nils Fredrik Rifsgård

* Heidrun Nes

Tasbi 1 Blok HH69, 20122 Medan.

ISRAEL

ISRAELSMISJONEN

*Siv Anita og Eyvind Volle

eyvind@jointministry.org

Janne Coward

janne@israelsmisjonen.no

JAPAN

DEN EVANGELISK LUTHERSKE FRIKIRKE

* **Ruth Kari Topland**

4-835 Takabari

Meito- ku

465-0061 AICHI
NAGOYA SHI

NLM

*** Øyvind Barlaup**

Ecclesia Building, 4 Chome 2-25, 664-0854 Itami

* Marius Bergersen

7-1-738-103 Gakuen Nishimachi, Nishi-ku,
Kobe 651-2103

* Ingebjørg Hildre

196-10 Sanada, Shimohata-cho,

Tarumi-ku, Kobe 655-0861

* Tone og Ole Bjarne Tråsdahl

2-3-5 Nakajimadori, Chuo-ku,
Kobe 651-0052

* Kristin Redse og Christoffer Nævdal

11-17 Kubocho, Nishinomiya, 651-2102 Kobe,
Hyogo

* David Thorsen

4940-2 Hikona-cho, Yonago-shi, Tottori-ken,
Japan 683-0854

NMS

* Yukiko Yamaoka Idland

Kashima 3-11-53-406

Yodagawa-ku

532-0031 Osaka shi

EVANGELISK ORIENTMISJON

* Anniken Mori

1-4-5 Heisei

973-8412 Iwaki shi

KAMERUN

NMS

* Åshild Jensen

ashildj@nms.no

KENYA/ØST-AFRIKA

NLM

* Marie Gullord Solli

* Elisabeth og Torfinn Thorsen

* Marie og Anders Skretting

* Ane Marie Haarr Myklebust

* Harald Dyrøy

* Hans Ole Strand

* Margunn og Kristoffer Krohn Sævre

* Siri Helland

* Silje Austerheim

* Margunn Strømme

* Ingebjørg Stavenjord

KINA (S.A.R. CHINA)

NMS

* Emil Buxrud

G/F, No.3 To Fine Shan Road, N.T

NLM

* Magnar Olsen

NLM, 1/F, Shek On Bldg, 8 Chun Yan St. Wong
Tai Sin, Kowloon

LUXEMBOURG

NKSS/IFES

* Gunn Elin Våge

Epost: gunn.elin.vage@gmail.com

MADAGASKAR

NMS/WYCLIFFE/DELK

* Sigrid og Kristoffer Hansen-Ekenes

NMS/WYCLIFFE/DELK

* Cecilie Leinebø Thomas og Stephen Thomas

Residence Ny Avo Soa,

Ambohimenabe, Antsirabe 110

MALI (RÉP. DU MALI)

NMS

* Frode Brugger Sætre

Gjeble Persønsgate 36

5034 Bergen

NORMISJON

* **Therese Glendrange**

Mission Protestante Norvegienne, BP 2402,

Bamako, Rep du Mali

NLM

* Bergfrid Almelid

MELCI-MA, BP E 3641, Rue 238, Bamako

MONGOLIA

NLM

* Maiken Hadberg

* Tonny Kristin Espeland

* Kjetil Jonasmo

* Anette Myrvang

* Marte Holen

* Emely Nikola Joa Amdal

* Kjersti og Leif Leland

* Marte Holen

NLM Mongolia, Jargalan soum, Khovd province,

PO. Box 165, Khovd 84000

Scripture Mission, P.O Box 24569
00502 Karen, Nairobi

NIGER

PINSEBEVEGELSEN

* Anne-Lise B Djuve
B.P. 12491, Niamey

PERU

NLM

* Marianne Tormodsæter Lindtjørn
Epost:mlindtjorn@nlm.no
* Anne og Helge Dagsland
Epost:adagsland@nlm.no
Pinsemisjon
*Liv Haug
Epost: livhaug1@hotmail.com

SENTRAL ASIA

NLM

“Miriam”

“Liv”

“Øyvind”

c/o Berit Aadnanes, NLM, Sinsenveien 25, 0572
Oslo

NORMISJON

“Bodil”

c/o Tore Bjørsvik, Normisjon, Postboks 7153
St. Olavs plass
0130 OSLO

MIDT-ØSTEN

FRIKIRKEN

“Lise”

THAILAND

NMS

*Anne Storstein Haug

Rogalandsgata 78D
5522 HAUGESUND

Haugesund

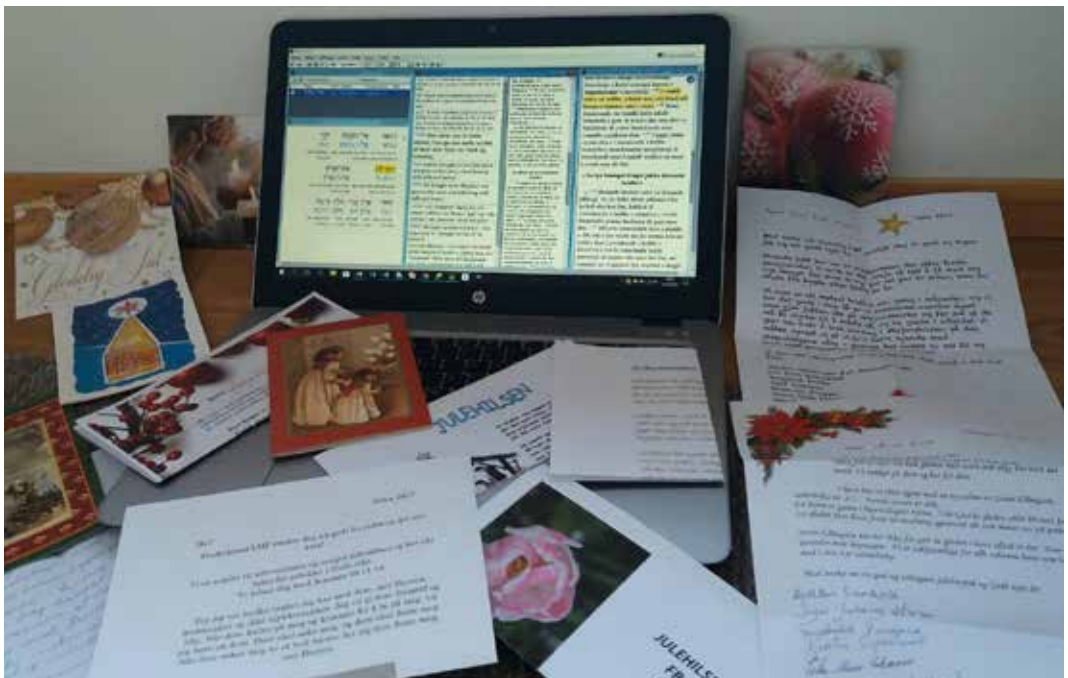
* Knut og Merete Hallen

* ei til?

Frivillighetsjef i Søndagsskolen/
ansvar for Finnmark

Ragnhild L Knotten
Elgtråkket 78,
1270 OSLO

**Takk til alle som sender julekort til våre utsendinger.
Det settes pris på og binder oss sammen i LMF!**

Takk for meg som utsending

**Skrevet av Silje Skogesal Svanholm,
utsendt av Normisjon/LMF i Senegal**

Takk for meg!

I slutten av mai flyttet jeg og familien hjem fra Senegal for godt. Det har vært givende og meningsfulle år i tjeneste for Normisjon.

Mitt arbeid i Senegal har først og fremst bestått i å være lærer for mine egne barn og barna fra to andre norske familier som har bodd i samme by som oss. Vi har drevet en liten norsk skole og barnehage. I barnehagen har vi hatt hjelp fra ettåringer som har kommet og arbeidet. Vi har hatt et lite og koselig arbeidsfelleskap, det har vært gode dager for både meg og ungene. Nå går min vei videre som lærer på Øya ungdomsskole, en Normisjonsskole som ligger rett sør for Trondheim.

I Senegal drives arbeidet videre, men nå uten barnefamilier og derfor ingen skole eller barnehage. De som arbeider der nå heter Liv Linjord Simonsen og Håkon Simonsen. De har vært i Senegal siden januar 2022, og har tidligere arbeidet flere år i nabolandet Mali. Liv og Håkon driver med evangelisering og relasjonsbygging blant malinkéfolkene. Denne vinteren reiser også Karen Ekern ut i en periode for å være med i det viktige arbeidet.

Jeg takker for deres støtte gjennom min tid i Senegal. Takk for bønn og omtanke. Og takk for alle de fine julebrevene, de var spesielt rørende!

Jeg ber om at dere fortsatt følger arbeidet i øst-Senegal i bønn.

Takk for all støtten jeg har fått fra Lærernes misjonsforbund. Dere er utrolig flinke til å støtte og heie på utsendingene deres!

Bibelen ferdig etter 38 års innsats i Mali

Skrevet av Therese Glendrange, utsendt av Normisjon/ LMF i Mali

Språkarbeid og bibeloversettelse er skikkelige langdistanseløp. Men da blir gleden desto større, når vi endelig kan se mållinjen der framme. Etter mange utsettelse er det endelig klart. I løpet av 2024 vil vi få Bibelen og det nye testamentet på to nye språk i Mali.

I 1986 begynte Normisjon arbeidet med kasonké-språket. Siden det ikke var et skriftspråk, måtte det først skrives ned, og grammatikken måtte settes i system. Etter en stund begynte misjonærer og et malisk team å oversette bibeltekster. I 2008 ble det nye testamentet utgitt. Siden har oversetterteamet sammen med misjonær Guri Enger arbeidet med oversettelse av det gamle testamentet. Selve tekstene var ferdig oversatt allerede i 2019.

Men det har vært en lang prosess i etterkant med gjennomgang, korrekturlesning, navn på kart og ordlister. I august satt oversetterteamet endelig og leste gjennom det første prøveeksemplaret av hele Bibelen på kasonke. Den er nå sendt til trykking. Vi venter et lass med bibler tilbake i begynnelsen av 2024. Da vil vi endelig se resultatet av 38 års arbeid. En bibel til kasonkefolket!

Videre med Guds ord

I Mali har Normisjon arbeidet inn mot folkegruppen malinké også. I 2012 startet vi opp den møysommelige prosessen det er å oversette det

nye testamentet. I september kunne en glad gruppe fra de lokale kirkene lykkelig beundre det første eksemplar av det nye testamentet på malinké. Vi venter spent på at flere bøker blir levert i løpet av 2024.

I løpet av våren har vi også spilt inn hele det nye testamentet som lydbok på malinké. Normisjon har jobbet med lese- og skriveopplæring i området, men det er allikevel de færreste som har nok leseferdigheter til å lese i Bibelen. Når vi gir ut det nye testamentet i 2024, blir det gitt ut både som bok og lydbok samtidig. Slik blir Guds ord tilgjengelig for alle!

Pause i språkstudiene i Japan

Skrevet av Inger Marie A. Oppegård, daglig leder i LMF

En litt grå septemberdag har jeg en prat med Øyvind Barlaup på messenger. Øyvind holder på med å avslutte dagen. Det er fortsatt godt og varmt. Høsten er fin i Japan.

Øyvind er for tiden i pappapermisjon med Iver og bruker dagene sammen med ham.

De har mange turer i nærområdet og på de lokale lekeklassene.

Det er fint å være i pappapermisjon og å få god tid med Iver. Kona Solveig fortsetter på språkstudiene,

Øyvind opplever at Iver er relasjonsbygger med sitt lyse hår. Det blir mange møtepunkter med andre som også går i parkene og på lekeklassene.

Det er nå bestemt at Solveig og Øyvind skal starte å jobbe som menighetsarbeidere i Itami menighet, hvor de allerede bor. Itami ligger mellom Osaka og Kobe.

Øyvind sier at det er fint å fortsette å være her og fortsette med å ta vare på de mange gode relasjonene som de allerede har fått.

Itami menighet har noen få ungdommer og en menighetskjerne på 30-40 stk.

Solveig og Øyvind vet ikke så mye om hva oppgavene blir til våren, men det skal avklares i løpet av de kommende månedene.

Øyvind trekker fram at de som familie setter pris på god tid sammen og han opplever en varme og vennlig omsorg fra japanske venner og bekjente.

Øyvind og Solveig takker for forbønn og omsorg og ber om forbønn for arbeidet som de skal begynne med til våren.

Stor kursaktivitet i Bolivia

Skrevet av Tone Marie Ueland, utsendt av NLM/LMF til Bolivia

I midten av september var vi på en høstkonferanse sammen med de andre misjonærene i Bolivia og Peru. Konferansen var i byen Copacabana ved Titicaca-sjøen. Det er et stort privilegium å få lov til å jobbe som misjonær og ekstra stas å treffe de andre i samme situasjon som bor i andre byer. Vi er jo alene norske i byen Tarija, i Bolivia.

Pastorkona og jeg, Tone Marie, har jobbet med prosjektet å styrke familier for et liv uten vold. Vi har avtale med to skoler hvor vi har undervisningsopplegg for elevene for å bedre selvtilliten og livskvaliteten.

ICDP-programmet (internasjonalt barneutviklingsprogram): Vi har hatt kurs for psykologer, lærere og andre interesserte for at de skal kunne jobbe som frivillige med å kurse foreldre i å få en bedre relasjon med barna sine. Vi har oppfølging av de frivillige og hjelper dem med hvordan kurset skal gjennomføres. Vi har undervisning for foreldre på ulike trinn på den ene skolen hver fredag. Vi har hatt litt problemer med oppmøtet i det siste, det er få foreldre som tar seg tid til å komme, pga at de fleste jobber mye. Be gjerne om bedre oppmøte da dette kurset er så viktig.

Vi jobber tett med den nasjonale pastoren og kona hans og har begynt med å ha faste søndagsmøter

kl. 10 på formiddagene. Vi bytter på å ha søndagsmøtene hjemme hos oss eller hos dem. Mange bolivianere er skeptiske til å komme på besøk til fremmede, men et bygg med kontor/kirke er mer trygt og nøytralt for dem, så det er litt vanskelig uten et eget bygg. Det er nesten litt motsatt av det vi ser i Norge.

Hver onsdag har Kristoffer, sammen med den nasjonale pastoren Osmel, startet opp med idrettsaktiviteter for de elevene som kommer på en skole. Oppmøtet har vært rundt ca. 20-40 stk. som kommer i alderen 12-16år. De har en liten pause og deler Guds ord med dem. Det er litt lignende Krik eller Allidrett-opplegg. Vær gjerne med å be for ungdommene og om at de må bli frelst!

Kristoffer har også gateevangelisering på et torg 2 kvelder i uka. De pleier å få mange gode samtaler. Vær gjerne med å be for dette arbeidet også! At det må bære frukt og at vi må få med noen nye på veien!

Vi har alle vært mye syke med forkjølelse i ulike former de siste ukene, men satser på at vi nå er på bedringens vei. Vær gjerne med å be for god helse, beskyttelse og velsignelse over arbeidet!

Regionsamling høsten2023

Vestfold/Telemark-samling

Torsdag 9.november,
Skjeestua, Stokke kl 19.00

Tema: Glede og fellesskap
Andakt ved Sonja Leirvik
Misjonsinspirasjon ved utsending fra Midtøsten

Servering av pizza og frukt

Påmelding innen 7.november til kontoret, tlf:
41046934

Vestlandssamling i Åsane

Åsane LMF inviterte til Vestlandssamling 25. september 2023 med tema «Glede og fellesskap». Gruppeleder Anne Hanson kunne ønske en stor flokk velkommen i Mjølkeråen Bedehus. Det var godt med folk. Landsstyremedlem Svanhild Ask hilste fra landsstyret. Åsane-gruppen, som feirer 25 års jubileum i år fikk overrakt hilsen og to lys.

Svanhild fortalte videre om sin vei til medlemskap i LMF. Den gikk via Japan og en ukjent LMFer i Norge som, da de møttest, fortalte henne at hun hadde bedt for Svanhild helt fra hun startet sin tjeneste i Japan. Så delte hun et andaktsord fra Fil 4.4-7. Glede i Herren er en meningsfull glede!

Lokale musikere ga oss en avdeling med sang og musikk. De gledet oss med gamle salmetoner og en frisk halling. Eva Marie Skjeldrum Toppe vokal og hardingfele, Erik Toppe piano og Terje Børshheim saksofon.

Ingebjørg Martinussen tok oss med til Peru. Hun fortalte friskt og levende støttet av powerpoint og videonutter. Hun var engasjert i skoleprosjekt, evangelisk arbeid samt relasjonsbygging, nabovennskap og leirarbeid.

Ingebjørg har hatt sin tjeneste i et religiøst land med både katolsk og andisk tro. På grunn av manglende kunnskap er det mye religions-blanding. Hun har derfor m.a. deltatt i utarbeiding av ma-

teriell for kristendomsundervisning i skolen. «For Kristi kjærlighet tvinger oss!» 2 Kor 5. 11-21. «Så er vi da utsendinger for Kristus».

Kjersti Ruud viste en powerpoint med presentasjon av LMFs utsendinger, og Vigdis og Åsrunn ledet oss i forbønn for dem.

Ellers alt inkludert: Nydelig pizza, gode hjemmelagde kaker, misjonsgave og sangen «Din riks-sak, Jesus, være skal min største herlighet. Takk, at jeg også fikk ditt kall og skal få være med!»

Åshild Mæstad

Anne Hanson, Kjersti Ruud og Ingebjørg Marthinussen i

Foto: Freepik

Skrevet av Karl Johan Kjode, generalsekretær i Laget/NKSS

Kristen elev i 2023

Vi mennesker er oss selv like. Derfor er spørsmålene som elever stiller seg selv i 2023 ikke så ulik dem som man stilte for hundre år siden, da Laget som organisasjon var i sin spede begynnelse: Vil noen være vennen min? Hva vil fremtiden bringe? Å nei, den prøven hadde jeg glemt - hvordan skal dette gå?

Unge kristne er som ungdommer flest, men på et vesentlig område skiller de seg nå fra storsamfunnet på en måte som de ikke gjorde før. Å bekjenne en kristen tro er nemlig ikke det vanlige lenger, det er bare et av mange livssynsalternativer som finnes i skolegården. Dette mangfoldet må elever forholde seg til hver dag og det utfordrer.

En av utfordringene går ut på at det religiøse og særlig det kristne, ofte regnes som umoderne, livsbegrensende og endatil umoralsk i det sekulære storsamfunnets øyne. Disse forestillingene finner man i alt fra læremidler til skolegård og den unge elev som ikke er forberedt på å møte dette, kan få

seg et aldri så lite sjokk. Derfor har både arbeidet med Grill en kristen – et undervisningsopplegg for KRLE og RE – og Fagsjekk.no vært viktige satsinger for Laget.

Når vi stiller oss frem i mediene og i klasserommet og viser at det ikke er farlig for en kristen å stikke hodet frem, ser vi ofte en umiddelbar respons fra kristne elever. Vi har flere ganger vært vitne til at de har «kommet ut av skapet» som kristne i løpet av en enkelt skoletime. Det er normen snarere enn unntaket at friminuttene går med til trossamtaler etter at vi har deltatt på Grill en kristen.

Dette viser noen av mulighetene den kristne eleven står overfor. Det eksisterer nemlig en stor åpenhet for de dype samtalene, dersom man våger å innlede dem. Mange er på let etter meningen med livet og som etterfølgere av Jesus, så tror vi at vi har funnet «veien, sannheten og livet».

Fortsatt finnes der også et handlingsrom i den norske skolen, til å samles til bønn og bibelstudier i friminuttet og dele evangeliet, men dette rommet skal vi ikke ta for gitt. Derfor fortjener ungdommene all den forbønn og støtte som de kan få gjennom Laget og andre.

Fra min skolehverdag

$$P(B) = \frac{12}{20} = \frac{3}{5} = 0,6 = 60\%$$

$$P(S) = \frac{10}{20} = \frac{1}{2} = 0,5 = 50\%$$

$$P(B \cup S) = \frac{14}{20} = \frac{7}{10} = 0,7 = 70\%$$

$$P(B \cap S) = \frac{8}{20} = \frac{2}{5} = 0,4 = 40\%$$

Skrevet av Line Klavenes Berg, lektor på Horten Videregående.

Å undervise matematikk på videregående skole er enormt variert, - hvem skulle trodd det?

På en ukedag dette året har jeg først en gruppe vg1- elever, der noen av elevene er klare på at de ikke har valgt seg den linjen de har startet på, for å lære mer matematikk – det er de mentalt ferdig med en gang for alle, og det samme gjelder i grunnen alle teorifagene.

Det kan iblant være en utakknemlig oppgave, det skal innrømmes, men mest det er en spennende utfordring:

Klarer jeg å bidra til at det tennes en gnist av lyst til læring? Klarer jeg å legge til rette for at disse elevene kommer helskinnet gjennom skoleåret (uten å hate matte enda mer)?

Klarer jeg å lage et opplegg for timen som holder engasjementet oppe, slik at de en gang glemmer å spørre «kan vi få gå litt tidlig idag?»

Senere på dagen har jeg en økt med realfag-

smatematikk, - litt eldre elever og en matematikkvariant som de kan velge selv, et programfag. For et enormt ulikt utgangspunkt sammenliknet med gruppen før. Disse elevene har ofte ikke tid til pause, og enkelte har så mange spørsmål og vil så gjerne rekke enda noen flere oppgaver eller forstå enda bedre dagens tema.

Slik kan det gå både 5 og 15 minutter over skoledagens slutt, før klasserommet er tomt, og ofte uten at jeg har måttet bruke så mye energi på å «planlegge engasjerende opplegg».

Selv om noen klasser er mer tungroddede enn andre, er lærerens gull, nemlig gleden over et «åh, nå skjønnte jeg det!» like stor, enten det gjelder at noen endelig forsto sammenhengen mellom 0,75 og $\frac{3}{4}$ eller at noen mestret å løse sammensatte problemer med bruk av logaritmelikninger!

AvtaleGiro en enkel, sikker og rimelig måte å gi din gave på.

Enkelt. Med AvtaleGiro lar du banken din ordne betalingen for deg.

OBS AvtaleGiro må ikke forveksles med "Faste oppdrag over nettbank". Gavebeløp over nettbank må registreres manuelt av oss for at giveren skal få skattefradrag med det merarbeid dette medfører.

Sikkert. Du har like god oversikt over betalingen og kontoen din som før. På kontoutskriften, på kontofonen eller i nettbanken kan du enkelt kontrollere at rett gavebeløp er betalt til rett tid. Ønsker du å stoppe betalingen, er en telefon til banken alt som skal til.

Rimelig. AvtaleGiro er en av de rimeligste måtene å overføre gavebeløp på.

Fordel for Lærernes Misjonsforbund. Rimelig ordning å administrere, sparer oss for mye papirarbeid. Ressursene kan settes inn på andre viktige områder.

Slik kommer du i gang Fyll ut svarkupongen. Av sikkerhetshensyn ber banken om at du oppgir en maksimal beløps-grense pr. trekk, men du vil bare bli trukket for det terminbeløpet du har oppgitt. Ta gjerne høyde for at du senere vil ønske å heve ditt terminvise gavebeløp slik at du – hvis det skulle bli aktuelt – ikke behøver å fylle ut ny svarkupong. Hvis feltet er åpent, settes beløpsgrensen til det dobbelte av terminbeløpet.

Ditt fødselsnummer må med, hvis du ønsker skattefradrag. Firmaer kan også få skattefradrag. Maksimalt skattefritt gavebeløp i kalenderåret er kr.40.000,-, minimum kr. 500,-.

Send eller lever svarkupongen i undertegnet stand i lukket konvolutt til **Lærernes Misjonsforbund**. Hvis du er med i givertjenesten allerede, overfører du ditt gavebeløp på vanlig måte inntil du får beskjed om når avtalegiro-ordningen trer i kraft.

Svarkupong

Jeg er ny giver og vil gi min støtte til Lærernes Misjonsforbund med kr. _____

Jeg er giver fra før og ønsker å endre totalbeløpet til kr. _____

Pr. måned Pr. kvartal Pr halvår Årlig

Jeg ønsker skattefradrag, mitt personnummer er

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

For firma / bedrifter skrives foretaksnummer:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Iht Personopplysningsloven av 14. april 2000, informerer vi om følgende: Når du støtter oss, vil vi oppbevare informasjon om at du har gitt, og gjør oppmerksom på at du i fremtiden kan komme til å motta materiell fra oss. Vi vil ikke utlevere ditt navn og adresse til andre med unntak av eventuelle krav fra offentlige myndigheter, for eksempel skatteetaten vedrørende eventuelt skattefradrag.

Jeg ønsker å benytte

Avtale Giro

Mottaker: **Lærernes Misjonsforbund**
Mottakers konto: **3000.15.38094**

Beløpsgrense pr trekk _____
(Må være samme som gavebeløp eller høyere)

Beløpet trekkes fra mitt kontonummer

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Beløpet trekkes den 20.nde i måneden

Navn _____

Adresse _____

Jeg ønsker ikke å motta varsel i forkant av betalingen.
(Lærernes Misjonsforbund sparer bankgebyr).

Postnr/sted _____

Sted _____ Dato _____

Underskrift _____

KID (fylles ut av Lærernes Misjonsforbund)

Avtalen leveres eller sendes i lukket konvolutt til

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Lærernes Misjonsforbund,
Gjennestadtunet 85, 3160 STOKKE

Fra daglig leder

Inger Marie A. Oppegård

Veien videre..

Når dette leses er høsten godt i gang i skolen, på arbeidsplasser og med ulike aktiviteter.

Jeg mottar stadig meldinger om at LMF-gruppene er startet igjen og at det er godt å være sammen.

Denne høsten er det 9 år siden jeg begynte i LMF og jeg ser tilbake på gode år her. Det er og har vært flott å bli kjent med så mange engasjerte LMFere rundt omkring i Norge og i Danmark.

Det har også vært 9 år med årlige møtepunkt med våre samarbeidsorganisasjoner.

For å sitere en av de: *For oss er samarbeidet med LMF viktig. En side av det er den økonomiske biten, men for våre utsendinger er forbønnsstjenesten dere står i uvurderlig. Derfor ber jeg om at du overbringer en stor takk til styret og alle medlemmene rundt om i landet!*

Herved er takken overbrakt!!

Det sittende landsstyret går inn i sitt siste år og

valgkomiteen jobber med å slutføre sitt arbeid.

Vi har begynt å planlegge Generalforsamling 2024 som er i slutten av juni på Sunnmøre Folkehøgskule.

En generalforsamling gir oss tid til å sette en fot i bakken for se bakover de siste 3 årene og se framover. Viktige spørsmål å stille seg er: Hva er LMF nå? Hva er LMF om 3 år?

Hvilke drømmer har vi for LMF?

Hva er Guds vei med LMF?

På årets sommermøte ble det en god runde i verdiseminaret om disse spørsmålene og Landsstyret jobber videre med de på sitt møte i oktober. Har du innspill til veien videre, ta gjerne kontakt med meg!

For sammen skaper vi glede og fellesskap og gir kunnskap om Jesus til hele verden!

Takk at du er med!

Jubilerende grupper 2024.

Daglig leder tar kontakt med dere i løpet av november.

Landsstyret og kontoret kommer gjerne på besøk om dere ønsker å feire lite eller stort. Det er 13 jubilerende grupper som kan feire fra 5 år til 115 år.

Marta Brødreskift Storli

Marta Brødreskift Storli sovnet stille inn 30.juli 2023. Hun var født 21. juli 1933 og hun rakk så vidt å fylle 90 før hun døde. Marta var en flott dame. Hun var fargerik, både bokstavelig og i overført betydning. Hun hadde en utpreget humoristisk sans og en smittende latter. Fordi hun var lyttende, reflektert og kunnskapsrik, var hun en spennende samtalepartner. Marta var glad i kunst og kultur, og så lenge helsen tillot det, var hun en flittig teater- og konsertgjenger. Hun var nysgjerrig på livet og åpen for alt som var nytt. Derfor reiste hun mye, både innenlands og til utlandet.

Marta var utdannet lektor med fagene tysk, engelsk og kristendom, og hun underviste i mange år i disse fagene ved Trondheim Katedralskole.

LMF var Martas «hjerdebarn». Hun kom tidlig med i gruppen i Trondheim og hun var flere år også leder der. Helt til hun ble alvorlig syk, var hun en trofast og interessert deltaker på møtene.

Martas kristne tro var selve grunnfjellet i livet hennes. Det var en tro først og fremst preget av glede og tillit, og den bar henne gjennom hele livet, i medgang og motgang.

De siste årene hun levde, var hun mye plaget av sykdom. Overfor sine nærmeste ga hun uttrykk for at hun var sliten og ønsket å få dø. Hun var «reiseklar».

Vi i Trondheim LMF har mistet et kjært og trofast medlem. Vi er takknemlige over å ha fått kjenne Marta, og vi lyser fred over hennes minne.

For Trondheim LMF, Anne Randi Kvam

Nye medlemmer:

Liv Toril Rinding Skjeggstad, em , Hafslundsøy
Elisabeth Klemmetsby, Sem LMF
Tekle Airgecho Lobie, Studentmedlem, Oslo
Marit Birkedal Aas, Os LMF

Grete Johanne Berstad

Grete Johanne blei født i Haddal på Sunnmøre 22.september 1945 og døydde 27. juni 2023. Etter lærarskulen i Volda hadde ho litt lærarpraksis i Nordland før ho kom tilbake til Ulstein kommune der ho var tilsett først på Ulstein skule, og seinare på Haddal skule.

Ho kom tidleg med i LMF, og var ein sterk bidrag-sytar med andakter og teneste. I referata kan eg lese at ho blei kasserar i februar 1982. I mars 1996 blei ho leiari, og sidan ein gong til, slik at ho hadde det vervet til ho døydde. Ho fekk kreft, men levde i atskillege år etter at legane ikkje ga noko håp. Vi blei heilt overvelda då ho dukka opp på semesterets siste møte i vår sjølv om ho eigentleg var sengeliggande, og det seier litt om engasjementet for LMF!

Elles var ho engasjert i mange samanhengar, Israelsmisjon og Aglow, der ho var med og starta Søre Sunnmøre-gruppa, og sidan også blei med i nasjonalstyret.

Familien, mann og barn, betydde også mykje for Grete Johanne, og ho var alltid glad for besøk! Ein god lærar og ei god venninne har nå fått «flyt-te høgare opp», og vi takkar for alt ho har fått bety for oss!

Hareid/Ulstein LMF.

Døde:

Kari Kaale, em, Romedal

Stord LMF 80 år 1943-2023

15.juni var 13 medlemmer i Stord LMF samla til 80-års-jubileum. Magnhild Titledstad Kyvik tok i mot oss heime hos seg og hadde lagt alt til rette for ei feststund.

Stord LMF vart stifta i vanskelege tider under 2. verdskrigen av eldsjeler ved Stord lærerhøgskole. Og Maren Ottesen tok oss med på ein interessant gjennomgang av gruppa si historie. I dag har gruppa 20 skrivne medlemmer, men har på det meste vore meir enn dobbelt så mange på medlemslista. Og mange kjære navn var å minnast.

Andakt ved ei av medlemmene og eit interessant foredrag om «Elias Blix og salmane hans» gjorde kvelden til ei god oppleving. Eit vakkert pynta festbord med god mat skapte glede og takksemnd for eit godt fellesskap i LMF gjennom mange år.

Helsing Stord LMF, Randi Agnete Nysæter

Møter med samarbeidsorganisasjoner

Hver høst har daglig leder møter med våre samarbeidspartnere. I år var det tid for gjennomgang av samarbeidssavtalene og å evaluere samarbeidet vårt.

sidige oppgaver.

Disse møtene er et viktig for å bli bedre kjent med hverandres organisasjoner og ikke minst avklare forventninger og gjen-

Vår utsending Ingebjørg Hauge Nandrup er i Norge på grunn nærstående fødsel og jeg fikk et møtepunkt med henne. Fint å bli oppdatert på livet i Indonesia.

Møte med Israelsmisjonens nye generalsekretær Jarle Rommundal

Retur til Lærernes Misjonsforbund, Gjennestadtunet 85, 3160 Stokke

På siste siden...

Hold av dagene:
Generalforsamling 2024
27.juni til 30.juni
Sunnmøre Folkehøgskule

Lik oss på facebook!

[www.facebook.no/lærernes misjonsforbund](http://www.facebook.no/lærernes_misjonsforbund)
Her vil du finne oppdatert informasjon om våre utsendinger,
arrangementer og andre nyheter knyttet til LMF

**Sjekk ut vår nettside på
www.lmisj.no**